

Warszawa, dn. 10. PAZDZ 1973 19

DT/01163/73

36
33

MINISTERSTWO
Przemysłu Maszynowego i Techniki
Warszawa, dn. 10. X 1973
Wzrost: 173
Waga: 70
Miejscowość: Warszawa
Data: 14

T A J N E Egz. Nr 1.

w tym 2 nietajne

Vku T Podgórnki

Stenogramy mogą - nie odnieść

MINISTER NAUKI,
SZKOLNICTWA WYŻSZEGO I TECHNIKI

Obywatel

prof.dr inż. J.KACZMAREK

Warszawa

Tow. dyr. Jachowicz
Cerowicz projekt ekspozycji
zgodnie z dyskusją tow. Kłuska
z Kaczmarek (na odniesie)

W nawiązaniu do listu Obywatela Ministra z dnia 10.IX.73r.
w sprawie minikomputera K-202 oraz produkcji minikomputera
w Polsce, przesyłam:

- informację dotyczącą minikomputera K-202 z dnia 26.03.73r. naświetlającą całość sprawy oraz wnioski, /tajna/
- ustalenia z dnia 10.04.73r. z odbytego u mnie spotkania w sprawie dalszego rozwoju minikomputerów w kraju oraz określenie obowiązków inż. J. Karpińskiego,
- informację Dyrektora Instytutu Maszyn Matematycznych z dnia 21.09.73r., w sprawie sytuacji w zakresie minikomputera K-202 oraz produkcji minikomputerów w kraju.

Podzielaam pogląd Obywatela Ministra o celowości naszego spotkania dla omówienia rozwoju produkcji minikomputerów w Polsce.

Zał.1 na 7 ark.tj. od nr. /Ks.0407

+ 2 zał.jawne na 7 ark. -

tylko dla adresata.

MINISTER

a/a
z protok. z rozpraw
z tow. Kłuska i tow. T. Podgórnki
5.10.73

Praca o przygotowaniu nowej odpowiedzi o literaturze

- 1) podjęciu z dostarczeniem danych i odpowiedzi
 - 2) wypracowywanie redagowania i uwzględnienie sprawy K-202 i inne sprawy ministerstwa
 - 3) ~~przebieg~~ podchwytywanie redagowania, ze wykorzystaniem 24 dni roboczych i innych projektanta ZD oraz jego bazy danych
 - 4) przedstawienie projektu, ze zaobserwowanymi ~~z~~ podjętymi podjętymi
- MM należy do MPH, i.e. z uwagi na to, że ma on obowiązek przedstawienia ~~z~~ uwagi i uwagi w tym zakresie oraz wyliczenia badań i liczenia w tym zakresie i innych wyliczeń i innych wyliczeń

4) z udzieleniem ~~z~~ uwagi i uwagi, o literaturze - zgodna

Wykonano w 2 egz. /
 Egz. Nr 1 - adresat
 Egz. Nr 2 - a/a

Opracował:
 mgr inż. A. WYRZYKOWSKI

ZETO
 Druk: M.H. dn. 27.09.73r.
 Nr 02108

Praca wykonana, aby UBT zwrócić uwagę na wypracowanie
 wypracowania lub i braków, a przede wszystkim wypracowanie
 innych filii ~~z~~ Archiwum na nowe potrzeby MPH.
 05103

102/13

Warszawa, dnia 26 marca 1973 r.

PAJNB 34
Rzecz. Nr. 1...

INFORMACJA *Załącznik do pisma wchodzącego Nr 1/02554/73*

(7)

Ministra Przemysłu Maszynowego
w sprawie minikomputera K-202

W wyniku zgłoszonych propozycji firm angielskich Data-Loop i MB Metals oraz ich konsultanta inż. J. Karpińskiego, przemysł podjął w 1970 r. opracowanie konstrukcji i przygotowanie produkcji minikomputera K-202.

Zgodnie z propozycjami konstruktora i warunkami umowy - zasadniczym celem przedsięwzięcia była produkcja na eksport. Uzyskane z eksportu środki dewizowe miały posłużyć do produkcji pewnej ilości minikomputerów również na potrzeby krajowe jako uzupełnienie maszyn Jednolitego Systemu i linii "Cdra".

Takie ustalenia wynikały z faktu, że zasadnicze części podzespołów i urządzeń peryferyjnych do tej konstrukcji musiały być importowane, a jednocześnie saldo dewizowe obrotów miało być dodatnie dla strony polskiej. W tym celu została powołana w ramach Zakładów "IML" produkcja minikomputerów przekształcona następnie w Zakład Doświadczalny Minikomputerów przy Instytucie Maszyn Matematycznych. Przydzielone zostały odpowiednie środki na wyposażenie i zatrudnienie /zatrudnienie w 1972 r. wynosiło 330 osób, poniesione nakłady ok. 140 mln zł w tym: import ok. 10,3 mln zł dewizowych/.

W 1972 r. głównym zadaniem i kierownictwem kontraktowemu seria informacyjna 20 szt. K-202.

Odbiorca - firma MB Metals wniosła reklamację /reklamacja została przyjęta/ zwracając je do naprawy i uzupełnienia, a następnie zrezygnowała z dalszej współpracy i zakupów. Usiłowania znalezienia nowego, poważnego partnera, który byłby zainteresowany zakupem K-202 i współpracą nad jego rozwojem nie powiodły się.

Firma Data-Loop, posiadająca uprawnienia do założeń i koncepcji K-202 nie może być brana pod uwagę jako wyłączny partner, gdyż jest to kilkuosobowa firma pośrednicząca w handlu bez zaplecza technicznego i bez kapitału /zaledwie ok. 3000 funtów szt.!/.

Symptomy niepokojącej sytuacji w zakresie K-202 pojawiły się już latem ubiegłego roku, co było przedmiotem narady w Komitecie Centralnym PZPR we wrześniu 1972 r. pod przewodnictwem Sekretarza KC Towarzysza St. Kowalczyka. Zgodnie z zaleceniem tej narady przemysł dokonał analizy przedsięwzięcia powołując w tym celu komisję specjalistów technicznych i handlu zagranicznego. W wyniku tych prac stwierdzono :

1. Podstawowy cel jaki założono w przedsięwzięciu K-202 t. zn. duży eksport do KK - okazał się nierealny. Błądem było wiązanie się z małą firmą Data-Loop i również niedużą firmą MB Metals, które jak się okazało, w założeniach "współpracy" widziały korzyści z pośrednictwa sprzedaży do Polski podzespołów i urządzeń peryferyjnych wielokrotnie przewyższających ewentualny eksport z Polski minikomputerów K-202.
2. Negatywny wpływ na przebieg przedsięwzięcia miał fakt, że inż. J. Karpiński będąc opłacanym konsultantem firmy pośrednika Data-Loop równocześnie pełnił funkcję konstruktora, opiniodawcy i Dyrektora Zakładu Doświadczalnego Minikomputerów. Wywierając nacisk na przedstawicieli handlu zagranicznego doprowadził do nadmiernego importu podzespołów /niepotrzebne zapasy, ponad 0,5 mln zł dew./ wpływał również na łagodzenie warunków kontraktu,

postulując np. włączenie poza kontraktem dodatkowego uzupełnienia minikomputera K-202. Oddziaływał również niekorzystnie na całokształt stosunków handlowych wywołując ze strony angielskiej listy i telexy mające świadczyć o zainteresowaniu zakupem minikomputerów, a nawet dużych systemów K-202, co nie znajdowało potwierdzenia.

Prace powołanych komisji wykazały, że szereg spraw zakatwianych było z przekroczeniem kompetencji a nawet na granicy legalności. Dotyczyło to zamawiania przez inż. J. Karpińskiego dostaw oraz prowadzenia rozmów handlowych. Np. inż. J. Karpiński wspólnie z red. S. Bratkowskim nie posiadając uprawnień ze strony handlu i przemysłu prowadzili z firmą angielską Ręcał poważne rozmowy zgłaszając tam możliwości wielomilionowych inwestycji i budowy dużego zakładu minikomputerów przez nasz przemysł.

3. Poziom techniczny K-202 oceniony został przez Komisję jako przeciętny. Parametry techniczne i ekonomiczne są zbliżone do parametrów innych produkowanych na świecie kilkudziesięciu typów minikomputerów. Oprogramowanie nawet jako minikomputera K-202 jest b. ubogie, z punktu widzenia możliwości wykorzystania go jako systemów, jest ono jedynie szczątkowe. Opracowanie oprogramowania systemu byłoby kosztowne, długotrwałe i opóźniałoby prace nad Jednolitym Systemem.
4. Podjętym pracom nad konstrukcją K-202 towarzyszyła kampania prasowa zawierająca wiele nieprawdziwych informacji, wypaczających cel i stan przedsięwzięcia oraz intencje przemysłu. Pomimo, że zostały stworzone dla tego przedsięwzięcia wyjątkowo dogodne warunki, w prasie przedstawiono obraz samotnego konstruktora borykającego się z bezwładnym aparatem administracyjnym. Jednocześnie usiłowano podważyć celowość podjętych decyzji o współpracy Polski w pracach nad

2) Jednolitym Systemem, wysuwając tezę rzekomoj możliwości zastąpienia go systemem I-202.

Sjansując również plany i zamierzenia rozwojowe Jednolitego Systemu jak to np. miało miejsce w publikacjach Słowa Powszechnego z dnia 7 i 13.03.1973 r.

4. W tej atmosferze inż. J. Karpiński nie stosował się do poleceń Kierownictwa Instytutu i Zjednoczenia, podważał wśród załogi autorytet tych instytucji i powoływał się stale na członków Kierownictwa Partii i Rządu oraz zlecenia ze strony MSW, co zostało zdementowane przez członka kierownictwa w/w Resortu.
5. Inż. J. Karpiński będąc uzdolnionym konstruktorem maszyn cyfrowych nie posiada uniejętności i predyspozycji do równoczesnego zarządzania i kierowania dużymi zespołami ludzkimi. Potwierdzają to nieprawidłowości w gospodarce finansowej Zakładu, liberalizmie w nadmiernym wzroście funduszu płac, braku dyscypliny pracy i realizacji zadań. Przykładem niedopuszczalnych poczynań jest podrywanie autorytetu Sekretarzowi Organizacji Partyjnej /wybranego przed 3 miesiącami/ poprzez stawianie nieprawdziwych zarzutów na zebraniach załogi.

Podjętym przez Instytut Maszyn Matematycznych i Zjednoczenie pracom nad ukształtowaniem zadań dla ZD Minikomputerów w kierunku realizacji przyjętego programu informatyki, w którym dotychczasowe prace nad I-202 zostałyby właściwie wykorzystane - przeciwstawił się inż. J. Karpiński, organizując sprzeciw do podejmowanych decyzji wynikiem czego był m. in. list skierowany do I-go Sekretarza Komitetu Centralnego PZPR.

6. W dniu 20.03.1973 r. przeprowadziken w obecności inż. J. Karpińskiego spotkanie z udziałem specjalistów zajmujących stanowiska naukowe, techniczne,

handlowo i produkcyjno w przemyśle środków informatyki oraz sekretarzy organizacji partyjnych Zakładów BLMC i ZD Minikomputerów.

Narada i opinie specjalistów potwierdziły ocenę i wnioski Komisji powołanej uprzednio w tym celu, uznając za niezbędne podjęcie przedsięwzięć techniczno-organizacyjnych w celu szerszego wykorzystania doświadczeń i konstrukcji minikomputera K-202 dla potrzeb gospodarki krajowej w ramach Jednolitego Systemu LMC.

7. Kierownictwo Zjednoczenia MBRA oraz Instytut Maszyn Matematycznych przy udziale Sekretarza Organizacji Partyjnej Zakładu i Sekretarza KD PZPR Warszawa-Ochota przeprowadziły spotkania z organizacją partyjną oraz pracownikami ZD. Przedstawiona została aktualna sytuacja Zakładu oraz program włączenia kolektywu ZD Minikomputerów do realizacji założonego programu. Dla większości pracowników ZD przedstawione informacje o rzeczywistym stanie sprawy były zaskoczeniem, a z szeregu wypowiedzi wynikało jednoznacznie, że byli dezinformowani przez inż. J. Karpińskiego. Szereg osób mających istotny wkład techniczny w konstrukcję K-202 wypowiedziało się za podjęciem konstruktywnego działania dla opracowania rodziny minikomputerów spełniających omówione wyżej warunki.

W N I O S K I

1. Potrzeby gospodarcze kraju i eksportu wymagają przyśpieszenia uruchomienia produkcji rodziny minikomputerów dla tak zwanej małej informatyki i sterowania. W tym celu opracowany będzie w 1973 roku kompleksowy program rozwoju tych maszyn zgodny z linią rozwojową maszyn Jednolitego Systemu i oparty na elektronicznych podzespołach /uruchamianych na licencji/ i urządzeniach peryferyjnych produkcji krajowej oraz JDL.

2. W realizacji kompleksowego programu rozwoju minikomputerów zostanie wykorzystany dotychczasowy dotychczasowy dotychczasowy potencjał laboratoryjny oraz duże doświadczenie zespołu specjalistów zatrudnionych przy opracowywaniu minikomputera K-202, któremu to zespołowi wyrażone zostanie uznanie za dotychczasową pracę. Równocześnie zostanie zrealizowany program inwestycyjny bazy produkcyjnej kosztem ok. 300 mln zł. Do czasu rozwinięcia nowej rodziny minikomputerów potrzeby krajowe będą zaspakajane aktualnie produkowanymi "niezunifikowanymi" minikomputerami Odra 1325, Monik, K-202, Rodan oraz importem z krajów socjalistycznych.
3. Obecna konstrukcja K-202, której przeznaczeniem był przede wszystkim eksport nie może być bez zasadniczych zmian włączona do nowej rodziny minikomputerów z następujących względów :
- a/ Firma Data-Loop, będąc właścicielem koncepcji i założeń konstrukcyjnych posiada wyłączne prawo eksportu do krajów socjalistycznych.
 - b/ Wykonana konstrukcja K-202 oparta jest na importowanych z zagranicy podzespołach elektronicznych i urządzeniach peryferyjnych, których część znajduje się na liście "embargo" np. płyty pamięci firmy amerykańskiej Data Product. /kolejna dostawa pamięci została wstrzymana/
 - c/ K-202 bez zastosowania specjalnych urządzeń /emulator/ nie zapewnia takiej współpracy z maszynami Jednolitego Systemu, która umożliwiłaby wykorzystanie docelowo posiadanego oprogramowania użytkowego.
4. W roku bieżącym wyprodukowane zostanie ok. 40-50 szt. minikomputerów K-202 z przeznaczeniem do sterowania procesami technologicznymi i tak zwanej małej informatyki. Do ich produkcji wykorzystane zostaną

już wainportowane materiały a na import usupekniiajacy
przeznaczane zostaly odpowiednie srodki. Realizacja
tego planu uruchomiona jest jedna: uzyskaniem
kluczei wykonowej na parciei wladz USA.

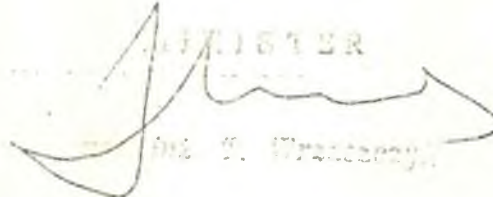
5. Na miejsce kierownika Instytutu Maszyn Matematycznych
inż. J. Karpiański zostanie odwołany ze stanowiska
dyrektora i zaproponowane mu będzie jako zdolnemu
konstruktorowi stanowisko Gł. Konstruktora rodziny
minikomputerów zgodnych z programem rozwoju przemysłu
środków informatyki.

Prawidłowość wykonywania decyzji tak w zakresie
technicznym jak i organizacyjnym zostanie zapewniona
w resorcie przemysłu maszynowego przez Gł. Konstru-
ktora d/s Jednolitego Systemu, Instytut Maszyn
Matematycznych, Zakłady ELMO i Zjednoczenie MERA.

6. Realizacji nakreślonego programu powinna towarzyszyć
jednolitość stanowiska w stosunku do podjętych
decyzji i niedopuszczenie do kształtowania opinii
publicznej na podstawie nieprawdziwych informacji
prasowych i innych.

Na tle przedstawionego powyżej stanu
sprawy, przeprowadzikiem 2-krotnie rozmowę z inż. J.
Karpiańskim w obecności st. instruktora Komitetu Central-
nego PZPR, Tow. T. Modzelewskiego.

Wyjaśnieniem inż. J. Karpiańskiego zamierzony plan
działania w zakresie podjęcia produkcji minikomputerów
i zaproponowanie mu objęcie na tym odcinku stanowiska
gł. konstruktora. Odpowiedź z jego strony na zgłoszoną
propozycję ma nastąpić w najbliższych dniach.

MINISTER

Janusz Władysław

Warszawa, dnia 21 września 1973 r.

41

2/07554/73

I N F O R M A C J A

w związku z pismem Ministra Nauki, Szkolnictwa
Wyższego i Techniki z dnia 10 bm. w sprawie
sytuacji w zakresie minikomputera K-202 oraz
produkcji minikomputerów w Polsce.

Pismo do Pierwszego Sekretarza KC PZPR podpisane przez pracowników Zakładu Doświadczalnego Minikomputerów DDM w dniu 19 marca br., jak wykazały późniejsze rozmowy z tymi pracownikami oraz późniejszy i obecny pogląd i stosunek do pracy załogi ZDM, spowodowane było osobistą inspiracją byłego dyrektora ZDM - inż. J. Karpińskiego i kilku najbliższych jemu współpracowników, znajdującą posłuch wśród pracowników ZDM możliwy na tle wytworzonej wówczas sytuacji.

Sytuacja ta była następująca.

W większości zakładzie ZDM nie były znane rzeczywiste powody ograniczenia produkcji minikomputera K-202 i konieczności zmiany kierunku dalszych prac rozwojowych w Zakładzie.

Powody te polegały na tym, że:

- strona angielska praktycznie wycofała się z importowania minikomputera K-202;
- produkowanie minikomputera K-202 wyłącznie na potrzeby krajowe mogło mieć jedynie charakter krótkoseryjny z uwagi na znaczny import podzespołów /w tym elementy embargowe/ oraz z uwagi na ewentualne skutki dla strony polskiej wynikające z praw firmy Data-Loop do konstrukcji K-202;
- dla strony polskiej przestało być uzasadnionym dalsze finansowanie prac rozwojowych nad K-202, szczególnie w zakresie oprogramowania, w sytuacji gdy strona angielska nadal nabywała by prawa własności do wyników tych prac bez jakiegokolwiek bądź wysiłku finansowego z swojej strony.

Należyte wyjaśnianie powyższych powodów zakładzie ZDM było utrudnione, w tamtym czasie, przeciwdziałaniem inż. J. Karpińskiego z pozycji dyrektora Zakładu, wspomaganym niestety również kampanią prasową.

Na fakt licznego podpisania listu miał również wpływ sposób jego zredagowania oraz sugerowanie zakładce, że kierownictwo IMM i Zjednoczenia "MERA" zmierza do likwidacji Zakładu /à propos: nawet w przedmiotowym piśmie Ministra NSZWiT mówi się o "... b y ł y m zakładzie zajmującym się opracowaniem i produkcją minikomputera K-202 ... "?!/.

Po odwołaniu inż. J. Karpińskiego ze stanowiska dyrektora ZDM i zmianach w kierownictwie Zakładu, zgodnie z decyzjami Towarzystwa Ministra Tadeusza WRZASZCZYKA, podjętymi na naradzie w dniu 20 marca br. oraz ustaleniami z dnia 10 kwietnia br., Zakładowi Doświadczalnemu Minikomputerów przy IMM postawiono zadanie opracowanie minikomputera 16-bitowego z uwzględnieniem pilnych potrzeb krajowych i możliwości eksportowych, dotychczasowych doświadczeń wynikających z opracowania K-202 i Momika 8 b oraz udziału PRL w pracach nad JS EMC.

Załoga ZDM, po wyjaśnieniach jej udzielonych przez nowe kierownictwo Zakładu i po powyższych decyzjach przystąpiła do intensywnej realizacji nowego minikomputera. Będzie on opracowany do połowy przyszłego roku. Do końca roku przyszłego przewiduje się wyprodukowanie 25 egzemplarzy tego minikomputera, a w roku 1975 Zakład "ERA" podejmie jego produkcję seryjną.

Należy nadmienić, że dyrekcja IMM wydała inż. J. Karpińskiemu polecenie rozpoczęcia, niezależnie od produkowania K-202, prac badawczych nad takim minikomputerem już w kwietniu 1972 roku lecz inż. J. Karpiński polecenia tego nie wykonał, a "Życie i Nowoczesność" w dniu 8 czerwca 1972 r. polecenie to ośmieszyło jako zmuszanie inż. J. Karpińskiego do przekonstruowywania K-202. Nowy minikomputer będzie, między innymi, niezależniony od importu embargowych pamięci operacyjnych. Podjęcie takiego zadania w tak krótkim terminie było możliwe dzięki ofiarnej, świadomej postawie załogi ZDM i innych zespołów IMM. Podjęto w tym zakresie dotąd dodatkowe zobowiązanie zakwalifikowane do Księgi Czynów i Osiągnięć Nauki Polskiej. Należy podkreślić, że obecnie po podjęciu

powyższych merytorycznych i personalnych decyzji istnieje znacznie lepsze wzajemne zrozumienie się i współpraca między konstruktorami ZDM, IMM, OBR "ELWRO" i OBR "ERA" w zakresie dalszego rozwoju rodziny minikomputerów produkcji krajowej.

Ponadto pragnę wyjaśnić kilka nieścisłości, które zawiera notatka Dyrektora dra inż. Z.Gackowskiego dołączona do pisma Ministra NSZWiT. Notatka ta w części dotyczącej informacji na temat minikomputera K-202 dosyć szczegółowo /lecz z pominięciem negatywnych ocen/ cytuje zadania i wyniki prac komisji badań i oceny K-202 i konkluduje: "Mimo pozytywnego dla minikomputera K-202 wyniku prac Komisji ..." /patrz str. 5, wiersz 2 od góry/. Jako członek Komisji nie mogę zgodzić się z taką konkluzją. Dr inż. Z.Gackowski, przeoczył widocznie i nie uwzględnił w swojej konkluzji takich, na przykład, stwierdzeń Komisji jak te, że oprogramowanie K-202 nawet jako minikomputera jest ubogie, a jako systemu /a tak był K-202 reklamowany/ jedynie szczątkowe oraz, że K-202 jest jedynie minikomputerem jednoprocessorowym, jedno-programowym i jednodostępnym a nie /tak jak reklamowano go/ systemem wieloprocessorowym, wielodostępnym i wieloprogramowym. Wnikliwie przeczytanie protokołu Komisji i wyników badań prowadzi do oczywistego wniosku, że K-202 w drastyczny sposób nie spełniło tych własności użytkowych /funkcjonalnych/, które były oferowane i na które liczył użytkownik krajowy podejmując decyzję zamówienia tej czy innej maszyny matematycznej produkcji krajowej. Chcąc zapobiec nieporozumieniom z powyższego wynikającym, jeszcze w trakcie prac Komisji i za Jej aprobatą, jako przewodniczący tejże Komisji, wystąpiłem z pisemną prośbą do Towarzysza Ministra Jana KACZMARKA o spowodowanie zaprzestania przesadnej reklamy własności użytkowych K-202, które nie znajdują potwierdzenia w ocenach członków Komisji badającej ten minikomputer, a rozgłaszanej przez oficjalne wydawnictwa podległe Krajowemu Biuru Informatyki.

W tej części notatki dra inż. Z.Gackowskiego w której mówi się o możliwości produkcji minikomputerów w PRL zawarty jest wiele nieścisłości wynikłych prawdopodobnie z braku rzetelnej, aktualnej informacji na ten temat. Na przykład stawiając zarzuty nowemu minikomputerowi 16-bitowemu /nazwanemu w notatce MERA-400?/ Dyrektor Z.Gackowski powołuje się na "... informacje uzyskane

przy wizytacji zakładów kandydujących do wdrożeń pilotowych na XXX-lecie PRL ..." /patrz str. 8 wiersz 7 od góry/, a więc na informacje "zasłyszane" nawet nie w zakładzie, który ten minikomputer opracowuje.

Aby wyjaśnić ewentualne wątpliwości wystarczyło przecież przeczytać założenia konstrukcyjne na ten minikomputer opracowane przez ZDM i zatwierdzone przez dyrekcje IMM i Zjednoczenia "MERA".

Wyjaśnienie wielu innych wątpliwości poruszonych w omawianej notatce może nastąpić przez zwrócenie się o informacje do dyrekcji IMM lub Zjednoczenia "MERA" bądź do Komisji d/s Opracowania Programu Rozwoju i Produkcji Minikomputerów w PRL powołanej przez Zjednoczenie "MERA" dla wykonania poleceń wydanych w tym zakresie przez Ministra Przemysłu Maszynowego.

Dyrektor Naukowy Zjednoczenia "MERA"
Dyrektor IMM

doc. dr hab. inż. Roman Kulesza

Warszawa, dnia 10.IV.1973 r. 45

Z A T W I E R D Z A M

MINISTER
[Handwritten signature]
[Handwritten initials]

U S T A L E N I A

ze spotkania u Ministra Przemysłu Maszynowego
mgr inż. T. Wrzaszczyka odbytego dnia 10.IV.1973 r.

W spotkaniu udział wzięli:

Tomasz Modzelewski	- inspektor KC PZPR
Jacek Karpiński	- Zakład Doświadczalny
Minikomputerów IMM
Jerzy Huk	- Dyrektor Naczelny
Zjednoczenia MERA
Roman Kulesza	- Dyrektor Naukowy
Zjednoczenia MERA;
Dyrektor Instytutu
Maszyn Matematycznych

Celem rozmowy było omówienie i podjęcie ustaleń w sprawie dalszego rozwoju minikomputerów w kraju, oraz określenie obowiązków konstruktora inż. Jacka Karpińskiego.

Spotkanie to było konsekwentną kontynuacją ustaleń:

- z narady odbytej w dniu 20.3.1973 r. u Ministra Przemysłu Maszynowego z udziałem konstruktora inż. J. Karpińskiego, specjalistów odpowiedzialnych za badania, rozwój i produkcję środków informatyki, sekretarzy organizacji partyjnych oraz pracowników Komitetu Centralnego PZPR;

- z rozmów dwukrotnie przeprowadzonych przez Ministra Przemysłu Maszynowego z konstruktorem inż. J. Karpińskim w obecności Tow. T. Modzelewskiego, inspektora z Wydziału Ekonomicznego KC PZPR.

W wyniku dyskusji podjęto następujące ustalenia:

1. Potrzeby gospodarcze kraju i eksportu wymagają przyspieszenia uruchomienia produkcji rodziny minikomputerów dla tak zwanej małej informatyki i sterowania. W tym celu opracować należy w 1973 roku kompleksowy program rozwoju tych maszyn zgodny z linią rozwojową maszyn Jednolitego Systemu i oparty na elektronicznych podzespołach /uruchamianych na licencji/ i urządzeniach peryferyjnych produkcji krajowej oraz KDL. Do 15 czerwca br. należy opracować ramowe założenia na rodzinę minikomputerów z uwzględnieniem krajowych potrzeb, dotychczasowych doświadczeń wynikających z opracowania K-202, Momika 8b i Odry 1325 oraz udziału PRL w pracach nad JS EMC.
2. W realizacji kompleksowego programu rozwoju minikomputerów zostanie wykorzystany dotychczasowy dorobek, potencjał laboratoryjny oraz duże doświadczenie zespołu specjalistów zatrudnionych przy opracowywaniu minikomputera K-202. Za dotychczasowe prace i osiągnięcia konstrukcyjne zostanie wyrażone zespołowi uznanie. Udzielona zostanie również przez Kierownictwo Instytutu Maszyn Matematycznych i Zjednoczenie MERA daleko idąca pełna pomoc zespołowi w związku z podjęciem już obecnie realizacji nowych zadań.
3. W roku bieżącym dostarczone zostaną użytkownikom ok. 30-40 szt. minikomputerów K-202. Do ich produkcji wykorzystane zostaną już zaimportowane materiały a na import uzupełniający przeznaczone zostaną odpowiednie środki. Plan dostaw dla poszczególnych użytkowników oraz wielkość środków dewizowych na ten cel przedstawi Dyrektor ZD IMM w terminie do 15 maja br. Realizacja tego planu uwarunkowana

jest jednak uzyskaniem licencji wywozowej na pamięci władz USA. Metronex wzmacni starania na uzyskanie licencji USA na pamięci operacyjne do tych egzemplarzy.

4. Inż. J.Karpińskiemu jako zdolnemu konstruktorowi powierzone zostanie stanowisko Głównego Konstruktora ZD Minikomputerów. Dyrektor ZD Minikomputerów IMM oraz inż. J.Karpiński uzgodnią i przedstawią do zaakceptowania Dyr. IMM w terminie do 15 maja br. zakres uprawnień i obowiązków Głównego Konstruktora ZDM IMM. Uposażenie Głównego Konstruktora ZDM IMM będzie równe uposażeniu Dyrektora ZDM IMM. Powołanie Dyrektora Zakładu Doświadczalnego Minikomputerów pozwoli na odciążenie Głównego Konstruktora od zagadnień administracyjnych.
5. W terminie do końca września br. opracowane zostaną Założenia Techniczno-Ekonomiczne dla zapewnienia wymaganych zdolności produkcyjnych koniecznych dla realizacji programu produkcji rodziny minikomputerów dla potrzeb kraju.
6. Realizacji nakreślonych celów powinna towarzyszyć jednolitość stanowiska w stosunku do podjętych decyzji i niedopuszczenie do kształtowania opinii na podstawie nieprawdziwych informacji prasowych i innych.

Otrzymują:

1. mgr inż. Jerzy Huk Dyrektor Naczelny
Zjednoczenia MERA
2. dr inż. Roman Kulesza Dyrektor Instytutu
Maszyn Matematycznych

Do wiadomości:

1. inż. J.Karpiński ZD Minikomputerów
2. mgr inż. T.Modzelewski
Wydział Ekonomiczny KC PZPR